¶ Alia introductio ſub alio theāte. Proprio filio ſuo nō pepercit deꝰ.

INter oīa ope
ra miſcđie dei q̄ ab initio ſe
culi ſaluti ſūt impēſa morta
liū nihil ē mirabiliꝰ nichilqꝫ
ſublimiꝰq̄ꝫ q̄ ꝓ mūdo cruci/
fixꝰ ē xp̄s. vt ait Leo. Unde
xp̄iane ſpei ſcđa rō et ꝑncipal'
cauſa crux xp̄i ē. q̄ lꝫ iudeis
ſit ſcādalū. gētibꝰ āt ſtulticia
Nob tn̄ dei ꝟtus eſt ꝛ dei ſa
piētia. Un̄ ſummū h̄ ꝛ potē/
tiſſimū diuinum miſcđie ſa
cramentū. ſꝑ quidē in cordi
bus noſtris cū tota ſua dig
nitate retinendū eſt. ſꝫ nunc
viuaciorē animi ſenſū et pu/
riorē exigit mētꝭ intuitū. qn̄
illud nō vt p̄teritū ſꝫ vt nūc
p̄ſens ſm inſtitutiōem ſācte
matris eccl'e celebramꝰ. Qꝫ/
uis aūt dominice paſſionis
ſacramentū pleniſſimum ſit
omi ſpūali ꝯſolatōne et do/
ctrina. inueniatqꝫ in ea recol
lecta refectiōem vnuſquiſqꝫ
ſm cordis ſui affectū. amore
ſuccēſus ſancti ignis fomē/
tum. infirmus medicamen/
tum. tumidus ſpei baculū
conſolatōem turbatꝰ. illumi
natōeꝫ cecꝰ. liq̄factiōeꝫ indu
ratus. vt ſit ip̄a paſſio bn̄di/
cta om̄ia in om̄ibꝰ. Tamen
qꝛ ad ſingula tractanda tē/
pus anguſtū eſt. vt hiſtorie
veritatē ꝓſequamur. ceteris
omiſſis ea attētiꝰ ꝯſideremꝰ
q̄bꝰ tanti doloris amaritu/
dinē cog̃ſcamꝰ. ad q̄d ꝓpoſi/
tum michi ſeruit verbulum
apoſtoli ad Roma. viij. ſcri/
ptum. et totiēs in diuino of/
ficio repetitū. Proprio filio
ſuo nō pep̄cit deus ꝛc̄. In q̄
quidem ꝟbo. ꝛ ſi paterne pie
tatis ineffabilis munificen
tia q̄ vnigenitum ſuū ꝓ pec/
catoribꝰ ꝛ inimicis tradidit
manifeſtať. ſicut ſcriptū eſt.
Cū adhuc inimici eſſemꝰ re
cōciliati ſumꝰ deo ꝑ mortem
filij eiꝰ Romanoꝝ. v. nihilo/
minus tamen et paſſionis
domini amaritudinē ſi attē
dať diligentius repreſentat
cū patreꝫ nō peperciſſe filio
ꝯteſtatur. Si em̄ ſm topicā
phi. quod magis videtur in
eſſe nō ineſt. nec illud quod
minꝰ videť ineſſe ineſt. Par/
cere nulli ita ineſt ſic̄ paren/
tibꝰ reſpectu filij ꝓprij maxi/
me vnigeniti ſcꝫ. ſicut ait per
Eſaiā dominus. Nūq̄d po/
teſt obliuiſci mulier infantē

ſuū vt nō miſereaꝛ filio vteri
ſui. Si ḡ q̇ genuit nō pepcit
q̄s aliꝰ ꝑcere potuit. Habuit
āt dn̄s ih̄s ſm duplicē natu
rā duplicē generantē. ſm di
uinā habuit pr̄e deū. ſic ipe
dixit. Nō dedit mihi pr̄ ma
ius oib⁹ eſt. Ego ⁊ pr̄ vnum
ſumꝰ Joh. x. Scōm hūanā
habuit iudeoꝝ gentē. Hinc
dixit. Salus ex iudeis eſt.
Joh. iiij. Neuter pepcit vter
q̄ pr̄ celeſtꝫ ⁊ iudeoꝝ pp̄ls in
mortem ignominioſam tra
didit ſꝫ nō eadem intenſiōe
Pater q̄dē celeſtꝫ ex carita
te eximia vt nob̄ in eternuꝫ
parceret ꝓprio filio ſuo ī paſ
ſionis tp̄e nō pepcit. teſte fi/
lio Jo. iij. Sic pater dilexit
mundū vt filiū ſuū vnigeni
tū daret. vt oīs q̇ credit in il
lū nō pereat ſꝫ habeat vitaꝫ
eternā. Judei x̄po ex inuidia
mortali vt illi nō ꝑcerēt nec
ſibiipſis pepcerūt. Hic vox
illa inſanientꝫ pp̄li ad iudicē
parcere volentē. Sāguis eiꝰ
ſup nos ⁊ ſup filios noſtros
Math. xxvij. Et ſynagoga
nō pepcit teſtꝫ ē illa vox eoꝝ
totiēs repetita. Tolle tolle.
crucifige crucifige. n̄ hūc di
mitte ſꝫ barrabā. Teſtꝫ eſt ⁊
ꝓpha. Facta ē mihi hereditas

mea q̄ſi leo in ſilua. dedit ꝯ
me vocē. Hiere. xij. Et etiaꝫ
ſummꝰ pr̄ nō pepcit probat
vox clamorꝫ validi. Heli he
li lamaazabathani. Et reue
ra vbi pr̄ ille miſericordiaꝝ
nō pepcit ad penā oīa veni/
niūt. Si deus inq̇t apl's ꝓ
nobis q̄s ꝯ nos. Ubi thēa.
Ita in oppoſito. Si deus ꝯ
nos q̄s pro nob̄ eſſe poterit
Hinc etiaꝫ ea q̄ videbāꝛ eſſe
ꝯſolatōnis dn̄o ad maioris
augmentū doloris fuiſſe cō
probanꝛ. ſicut flentiū mulie
rū ſequela. quibus ait. Filie
hierl'em nolite flere ſup me.
ſed ſup vos ⁊ filios veſtros
Luce. xxiij. Et x̄ginis mr̄is
triſtiſſima p̄ſentia. cui ſe ſub
dens. alium aſſignauit filiū
dicēs. Mulier. ecce filiꝰ tuꝰ.
In omib⁹ ḡ penam inuenit
qꝛ pr̄ ꝓprio filio ſuo non pe/
percit. quas vt cōpaſſiua mē
te tractare poſſimꝰ patienteꝫ
filiū ſimul ⁊ cōpatientē ma/
trem nob̄ datā imploremus
dicentes deuotione intima
Pater noſter qui es in celis.
Aue maria gratia plena do
minus tecum.